

APPLO STUDY CENTRE

SOURCE NOTES FOR PAPER II TEST ON 26.12.2021

அரசியல் கட்சிகள்

பொருள் மற்றும் வகைகள்

- ❖ அரசியல் கட்சிகள் என்பவை ஒத்த அரசியல் கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் மற்றும் அரசியலமைப்பு வழிமுறைகள் மூலம் ஆதாயம் தேட முயற்சிக்கும் நபர்கள் மற்றும் தேசிய நலனைக் காக்க மேம்படுத்த உழைக்கும் தன்னார்வ குழுக்கள் அல்லது ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட குழுக்கள்.
- ❖ நவீன ஜனநாயகத்தில் நான்கு வகையான அரசியல் கட்சிகள் உள்ளன. மாநிலங்கள் அதாவது:
 - ✓ பழைய சமூகத்தை ஒட்டிய பிற்போக்கு கட்சிகள், பொருளாதார மற்றும் அரசியல் நிறுவனங்கள்.
 - ✓ நிலையை நம்பும் பழமைவாத கட்சிகள்.
 - ✓ தாராளவாத கட்சிகள் தற்போதுள்ள நிறுவனங்களின் சீர்திருத்தத்தை நோக்கமாகக் கொண்டவை.
 - ✓ தீவிரக் கட்சிகள் ஏற்கனவே உள்ள நிறுவனங்களின் நோக்கங்களைக் களைந்து புதிய ஒழுங்கை நிறுவுதல்.
- ❖ அரசியல் அறிஞர்கள் தீவிரக் கட்சிகளை இடது புறத்திலும் தாராளவாத கட்சிகளை நடுவிலும் பிற்போக்கு கட்சிகள் மற்றும் பழமைவாத கட்சிகளை வலது புறத்திலும் குறிப்பிட்டுள்ளது. வேறு வகையில் குறிப்பிடுவதென்றால், இவை இடது சாரிக்கட்சிகள், நடுநிலை கட்சிகள் மற்றும் வலது சாரிக்கட்சிகள் எனப்படுகிறது.
- ❖ இந்தியாவில் சி.பி.ஐ மற்றும் சி.பி.எம் இடதுசாரிக் கட்சிகளுக்கான எடுத்துக்காட்டு. காங்கிரஸ் நடுநிலைக் கட்சி மற்றும் பி.ஜே.பி வலதுசாரிக் கட்சிக்கான உதாரணம்.

இந்தியாவில் கட்சி அமைப்பு

- ❖ இந்தியக் கட்சி அமைப்பு பின்வரும் சிறப்பியல்பு அமைசங்களைக் கொண்டுள்ளது.

பல கட்சி ஆட்சிமுறை

- ❖ நாட்டினர் கண்ட அமைப்பு, இந்திய சமூகத்தின் பல வகைப்பட்ட தன்மை, உலகளாவிய வயதுவந்தோர் வாக்குரிமை ஏற்பு, அரசியல் அமைப்பின் விசித்திறனை முன்னேற்றம் மற்றும் வேறு சில காரணிகளும் இணைந்து இந்தியாவில் அதிக எண்ணிக்கையிலான அரசியல் கட்சிகள் உருவாகக் காரணமானது. உண்மையில் உலக அளவில் இந்தியா அதிக கட்சிகள் நிறைந்த நாடு. பதினேழாவது லோக்சபா பொதுத் தேர்தலின்போது (2019, 7 தேசியக்

கட்சிகள், 52 மாநிலக் கட்சிகள் மற்றும் 2354 பதிவு பெற்ற அங்கீகரிக்கப்படாத கட்சிகள் நாட்டில் இருந்தன மேலும் இந்தியா அனைத்துவிதமான கட்சி வகைப்பாடு கொண்டது.

- ❖ இடதுசாரிக் கட்சிகள், நடுநிலைக் கட்சிகள், வலதுசாரிக் கட்சிகள், இனவாரிக் கட்சிகள். இனவாதமற்ற கட்சிகள் இதன் விளைவாக, தொங்கு பாராளுமன்றங்கள், தொங்கு சட்டசபைகள் மற்றும் கூட்டணி அரசாங்கங்கள் ஒரு பொதுவான நிகழ்வாகிவிட்டன.

ஒரு ஆதிக்கக் கட்சி அமைப்பு

- ❖ இந்தியாவின் அரசியல் கட்சி என்பது நீண்ட காலமாக காங்கிரஸால் ஆதிக்கம் செய்யப்பட்டது. எனவே அரசியல் ஆலோசகர், ரஜினி கோத்தாரி இந்திய கட்சி அமைப்பை ஒரு ஆதிக்கட்சி அமைப்பு முறை அல்லது காங்கிரஸ் அமைப்பு முறை என அழைக்கிறார். காங்கிரஸின் ஆதிக்கம் 1967க்குப் பின் சரிவை சந்திக்கத் துவங்கியது. வட்டார கட்சிகளின் எழுச்சி மற்றும் தேசியக் கட்சிகளான ஜனதா (1977), இனதா தளம் (1989) மற்றும் பிஜேபி (1991) இவை அனைத்தும் பல கட்சி ஆட்சி முறை முன்னேற்றத்திற்கு வித்திட்டன.

தெளிவான சித்தாந்தம் இல்லாதது

- ❖ பி.ஜே.பி மற்றும் இரண்டு இனவாதக் கட்சிகளான (சிபிஐ மற்றும் சிபிஎம்) தவிர, மற்ற கட்சிகளுக்கு தெளிவான சித்தாந்தம் இல்லை.
- ❖ ஏறக்குறைய அனைத்து கட்சிகளும் ஜனநாயகம், மதச்சார்பு சமத்துவம், காந்தியம் பேசின. இதைக் காட்டிலும் ஒவ்வொரு கட்சியும் கருத்தியல் கட்சிகளாக ஒன்றை நோக்கி வழிநடத்தப்பட்டன. அது அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுதல்.

ஆளுமை வழிகாட்டு முறை

- ❖ கட்சிகள் அவற்றின் கொள்கைகளால் அறியப்படுவதைக் காட்டிலும் தலைவர்களால் அறியப்படுகிறது. காங்கிரஸின் உண்மையான செல்வாக்கு என்பது நேரு, இந்திரா காந்தி மற்றும் ராஜீவ் காந்தி தலைமையினால் மட்டுமே.
- ❖ இதே போல, தமிழ்நாட்டின் அ.தி.மு.க மற்றும் ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் TDP போன்றவை முறையே எம்.ஜி. ராமச்சந்திரன் மற்றும் N.T. ராமராவ் ஆகியோரால் பிரபலமானவை.

மரபுசார் காரணங்களின் அடிப்படையில்:

- ✓ மேற்கத்திய நாடுகளில், அரசியல் கட்சிகள் சமூக-பொருளாதார மற்றும் அரசியல் திட்டத்தின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்படுகின்றன. மறுபுறம், இந்தியாவில் மதம், ஜாதி, மொழி, கலாச்சாரம், இனம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஏராளமான கட்சிகள் உருவாகின்றன.
- ✓ உதாரணமாக, சிவசேனா, முஸ்லீம் லீக், இந்துமகாசபா, அகாலிதளம், முஸ்லிம் மஜ்லிஸ், பகுஜன் சமாஜ் கட்சி, இந்தியக் குடியரசுக் கட்சி, கூர்க்காலீக் மற்றும் பல. இந்தக் கட்சிகள் வகுப்புவாத மற்றும் பிரிவுகளின் நலன்களை மேம்படுத்துவதற்காக வேலை செய்வதால் இது பொதுமக்களின் நலன்களைக் குலைப்பதாக உள்ளது.

பிராந்தியக் கட்சிகளின் தோற்றம்:

- ✓ இந்தியக் கட்சி அமைப்பின் மற்றொரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் என்னவென்றால் அதிக எண்ணிக்கையிலான பிராந்தியக் கட்சிகளின் தோற்றம் மற்றும் அவற்றின் வளர்ச்சியாகும். ஓரிசாவில் பிஜேடி, தமிழகத்தில் திமுக அல்லது அதிமுக, பஞ்சாபில் அகாலிதளம், அசாமில் ஏஜிபி, ஜம்மு காஷ்மீரில் ஜேகே தேசியமாநாட்டுக் கட்சி, பீகாரில் ஜேடி(யு) எனபல் வேறு மாநிலங்களில் பிராந்தியக் கட்சிகள் ஆளும் கட்சிகளாக இருக்கின்றனர்.

பிரிவுகள் மற்றும் விலகல்கள்:

- ✓ இந்தியாவில் அரசியல் கட்சிகளின் செயல்பாட்டின் முக்கிய அம்சமாக கோஷ்டிவாதம், விலகல்கள், பிளவுகள், இணைப்புகள், பிரிவுகள், எதிர் எதிர் கொள்கைகள் ஆகியன இருக்கின்றன.

செயல்திறன் மிக்க எதிர்கட்சி இல்லாமை:

இந்தியாவில் நடைமுறையில் உள்ள நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்தின் வெற்றிகரமான செயல்பாட்டிற்கு எதிர்க்கட்சியின் செயல்பாடுமிகவும் அவசியம். இது ஆளும் கட்சியின் சர்வாதிகாரப் போக்குகளை சரிபார்த்து மாற்று அரசாங்கத்தை வழங்கும். இருப்பினும் கடந்த 50 ஆண்டுகளில் அரிதினும் அரிதாய் ஒருசில ஆண்டுகள் தவிரமற்ற எப்போதும் ஒருதிறமையான, வலுவான, ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மற்றும் சொல்லிக் கொள்ளும்படியான எதிர் கட்சியானது உருவாகவில்லை.

தேசியமற்றும் மாநிலக் கட்சிகளின் அங்கீகாரம்:

- ✓ தேர்தல் ஆணையம், தேர்தல் நோக்கத்திற்காக அரசியல் கட்சிகளைப் பதிவு செய்து, அவற்றின் தேர்தல் செயல்பாட்டின் அடிப்படையில் தேசிய அல்லது மாநிலக் கட்சிகளாக அங்கீகாரம் அளிக்கிறது.
- ✓ கட்சிகளுக்கு தேர்தல் ஆணையம் வழங்கும் அங்கீகாரமானது, கட்சி சின்னங்களை ஒதுக்கீடு செய்தல், அரசுக்கு சொந்தமான தொலைக்காட்சி மற்றும் வானொலியில் அரசியல் ஒளிபரப்பு செய்யும் நேரம் மற்றும் வாக்காளர் பட்டியல் அணுகல் போன்ற சில சலுகைகளுக்கான உரிமைகளை வழங்குகிறது.
- ✓ அங்கீகரிக்கப்பட்ட கட்சிகளுக்கு வேட்புமனுதாக்கல் செய்வதற்கு ஒரு முன்மொழிபவர் மட்டுமே தேவை. மேலும், இந்தக் கட்சிகளுக்கு தேர்தல் நேரத்தில் நாற்பது “நட்சத்திர பிரச்சாரகர்கள்” இருக்க அனுமதிக்கப்படுகிறது.
- ✓ ஒவ்வொரு தேசிய கட்சிக்கும் நாடு முழுவதும் அதன் பயன்பாட்டிற்காக பிரத்தியேகமாக ஒரு சின்னம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதேபோல் ஒவ்வொரு மாநிலக் கட்சிக்கும் அது அங்கீகரிக்கப்பட்ட மாநிலத்திலோ அல்லது மாநிலங்களிலோ அதன் பயன்பாட்டிற்காக பிரத்தியேகமாக ஒரு சின்னம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.
- ✓ அதே நேரம், பதிவு செய்யப்பட்ட ஆனால் அங்கீகரிக்கப்படாத கட்சியானது இலவச சின்னங்களின் பட்டியலிலிருந்து ஒரு சின்னத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம்.

தேசிய கட்சியாக அங்கீகரிப்பதற்கான நிபந்தனைகள்:

தற்போது (2019), பின்வரும் நிபந்தனைகளில் ஏதேனும் ஒன்று பூர்த்தி செய்யப்பட்டால் அந்தக் கட்சி தேசியக் கட்சியாக அங்கீகரிக்கப்படுகிறது.

1. மக்களவை அல்லது சட்டப் பேரவைக்கான பொதுத் தேர்தலில் ஏதேனும் நான்கு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களில் பதிவான வாக்குகளில் ஆறு சதவீதத்தை அந்தக் கட்சி பெற்றிருந்தல் வேண்டும், அத்தோடு கூடுதலாக ஏதாவது ஒரு மாநிலம் அல்லது மாநிலங்களில் இருந்து மக்களவையில் நான்கு இடங்களை வென்றிருந்தாலோ அல்லது

2. மக்களவைப் பொதுதேர்தலில் இரண்டுசதவீத இடங்களை வென்றிருத்தல் அத்தோடு அந்த வேட்பாளர்கள் மூன்று மாநிலங்களில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களாக இருத்தல் வேண்டும் அல்லது
3. அந்தக் கட்சி குறைந்தது நான்கு மாநிலங்களில் மாநிலக் கட்சியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

மாநிலக் கட்சியாக அங்கீகாரம் பெறுவதற்கான நிபந்தனைகள்:

தற்போது (2019), பின்வரும் நிபந்தனைகளில் ஏதேனும் ஒன்றுபூர்த்தி செய்யப்பட்டால் அந்தக் கட்சி மாநிலக் கட்சியாக அங்கீகரிக்கப்படுகிறது:

1. அந்தக் கட்சி சார்ந்திருக்கும் மாநிலத்தின் சட்டப் பேரவைப் பொதுத் தேர்தலில் மாநிலத்தில் பதிவான செல்லுபடியாகும் வாக்குகளில் ஆறு சதவீதத்தைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும் அத்தோடு அந்த மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்தில் 2 இடங்களைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும் அல்லது
2. அந்தக் கட்சி சார்ந்திருக்கும் மாநிலத்தில் இருந்து நாடாளுமன்றப் பொதுத் தேர்தலில் மாநிலத்தில் பதிவான செல்லுபடியாகும் வாக்குகளில் ஆறு சதவீதத்தை அதுபெற்றிருத்தல் வேண்டும் அத்தோடு அந்த மாநிலத்திலிருந்து மக்களவையில் 1 இடத்தைப் பெற்றிருக்கவேண்டும் அல்லது
3. அந்த மாநிலத்தின் சட்டப் பேரவைக்கான பொதுத் தேர்தலில் மூன்றுசதவீத இடங்களைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும் அல்லது சட்டமன்றத்தில் 3 இடங்களைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும், அல்லது
4. நாடாளுமன்றத் தேர்தலில், மாநிலத்தில் உள்ள எம்.பி. தொகுதிகளில் ஒவ்வொரு 25 இடத்திலும் ஒரு இடத்தில் வெல்லவேண்டும் அல்லது சம்பந்தப்பட்ட மாநிலத்தில் இருந்து பொதுத் தேர்தலில் மக்களவைக்கு அம்மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்படும் ஏதேனும் ஒரு பகுதி
5. மாநிலத்தில் நடைபெறும் நாடாளுமன்றத் தேர்தல் அல்லது சட்டப் பேரவைத் தேர்தலில் பதிவான மொத்த வாக்குகளில் எட்டு சதவீத வாக்குகளைப் பெறவேண்டும். இந்த நிபந்தனை 2011 ஆம் ஆண்டு சேர்க்கப்பட்டது.

பிராந்தியக் கட்சிகளின் பங்கு

பிராந்தியக் கட்சியின் அம்சங்கள்:

1. இது பொதுவாக ஒரு குறிப்பிட்ட மாநிலத்திலோ அல்லது குறிப்பிட்ட பிராந்தியத்திலோ செயல்படுகிறது. அதன் தேர்தல் வரம்பாரனது அந்த குறிப்பிட்ட பிராந்தியத்திற்குள் மட்டுமே இருக்கும்.
2. இது பிராந்திய நலன்களை வெளிப்படுத்துகிறது அத்தோடு ஒரு குறிப்பிட்ட கலாச்சாரம், மத, மொழி அல்லது இனக்குழுவுடன் தன்னை அடையாளப்படுத்துகிறது.
3. இக்கட்சிகள் முதன்மையாக உள்ளூர் வளச் சுரண்டலுக்கு அதிகரிப்பை வெளிப்படுத்துகின்றன அல்லது மொழி, சாதி அல்லது சமூகம் அல்லது பிராந்தியத்தின் அடிப்படையிலான பல்வேறு அடிப்படைக் கோரிக்கைகளைப் பாதுகாப்பதில் அக்கறைகொண்டுள்ளது.
4. இது உள்ளூர் அல்லது பிராந்திய பிரச்சினைகளில் கவனம் செலுத்துகிறது மற்றும் மாநில அளவில் அரசியல் அதிகாரத்தை கைப்பற்றுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.
5. இது இந்திய ஒன்றியத்தில் உள்ள மாநிலங்களில் அதிக அளவு சுயாட்சித் தன்மையை இத்தகைய கட்சிகள் அரசியல் விருப்பமாகக் கொண்டுள்ளது.

பிராந்தியக் கட்சிகளின் வகைப்பாடு:

1. ஒருகுறிப்பிட்ட பிராந்தியக்கலாச்சாரம் அல்லது இனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பிராந்தியக் கட்சிகள். சிரோமணி அகாலிதளம், தேசிய மாநாடுகட்சி, திமுக, அஇஅதிமுக, தெலுங்குதேசம், சிவசேனா, அசோம் கணபரிஷத், மிசோ தேசிய முன்னணி, ஜார்கண்ட் முக்திமோர்ச்சா மற்றும் பல கட்சிகள் இவற்றுள் அடங்கும்.
2. அனைத்திந்திய கண்ணோட்டத்தைக் கொண்ட பிராந்தியக் கட்சிகள் ஆனால் தேசியத் தேர்தல் அடிப்படை இல்லாதவை. எடுத்துக்காட்டு இந்தியதேசியலோக்தளம், அகில இந்திய பார்வாடுபிளாக், புரட்சிகரசோசலிஸ்ட் கட்சி, சமாஜ்வாதிகட்சி, தேசியவாத காங்கிரஸ் கட்சி மற்றும் பல.
3. தேசியக் கட்சியில் பிளவு ஏற்பட்டு உருவாக்கப்பட்ட பிராந்தியக் கட்சிகள். எடுத்துக்காட்டு பங்களா காங்கிரஸ், பாரதிய கிராந்திதளம், உடகல் காங்கிரஸ், கேரளகாங்கிரஸ், தெலுங்கானா பிரஜா சமிதி, பிஜு ஜனதாதளம், ராஷ்டிரிய ஜனதாதளம், ஜனதாகட்சி, சமாஜ்வாடி ஜனதாகட்சி, சமதாகட்சி, திரிணாமுல் காங்கிரஸ், ஒய்எஸ்ஆர் காங்கிரஸ் மற்றும் பல.
4. தனிப்பட்ட தலைவர்களால் அவர்களின் வசீகர ஆளுமையின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட பிராந்தியக் கட்சிகள். எடுத்துக்காட்டு லோக் ஜனசக்திகட்சி, ஹரியானாவிகாஸ் கட்சி, ஹிமாச்சல் விகாஸ் காங்கிரஸ், காங்கிரஸ் (ஜே) மற்றும் பல.

பிராந்தியக் கட்சிகளின் தோற்றம்

இந்தியாவில் பிராந்தியக் கட்சிகள் தோன்றுவதற்கு பல காரணங்கள் உள்ளன.

அவைபின்வருமாறு:

1. இந்திக் கலாச்சாரம் மற்றும் இன பன்முகத்தன்மை.
2. சிலபிரிவுகள் அல்லது பகுதிகள் வரலாற்றுக் காரணிகளால் தனி அடையாளத்தைத் தக்கவைக்க விரும்புதல்.
3. பதவிநீக்கம் செய்யப்பட்ட மகாராஜாக்கள் மற்றும் பதவிபறிக்கப்பட்ட ஜமீன்தார்களின் சுய விருப்பத்திற்காக கட்சி உருவாக்குதல்.
4. மாநிலங்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதில் தேசிய அரசியலின் தோல்வி.
5. மொழி அடிப்படையில் மாநிலங்களின் மறுசீரமைப்பு.
6. பிராந்திய தலைவர்களின் வசீகரிக்கும் ஆளுமை.
7. பெரிய கட்சிகளுக்குள் ஏற்பட்ட உட்பூசல்.
8. ஒரு கூட்டமைப்பு அல்லது கட்சியின் போக்குகளை மையப்படுத்துதல்.
9. மத்திய அளவில் வலுவான எதிர்க்கட்சி இல்லாதது.
10. அரசியல் செயல்பாட்டில் சாதி மற்றும் மததின் பங்கு.
11. பழங்குடி மக்களுக்கு ஏற்பட்ட அநியாயம் அல்லது ஆட்சியின் மீதான அவர்களின் அதிருப்தி.

பிராந்தியக் கட்சிகளின் பங்களிப்பு

1. அவர்கள் மாநில அளவில் சிறந்த நிர்வாகத்தையும் நிலையான அரசாங்கத்தையும் வழங்கியுள்ளனர்.

2. நாட்டில் ஒற்றைக் கட்சி ஆதிக்க முறைக்குசவாலாக இருந்தகாங்கிரஸ் கட்சியின் ஆதிக்கத்தைசரியச் செய்திருக்கிறார்கள்.
3. இக்கட்சிகள் மத்திய-மாநிலஉறவுகளின் இயல்புமற்றும் போக்குகளில் வலுவான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன.
4. நாடளுமன்றமற்றும் சட்டமன்ற தேர்தல்களில் வாக்காளர்களுக்கான தேர்ந்தெடுக்கும் வாய்ப்பைஅவர்கள் விரிவுபடுத்தியுள்ளனர். வாக்காளர்கள் தங்கள் மாநிலத்தின் நலனை மேம்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டகட்சிகளுக்கு வாக்களிக்கலாம்.
5. இக்கட்சிகள் மக்களின் அரசியல் உணர்வையும் அரசியல் ஆர்வத்தையும் அதிகப்படுத்தியுள்ளன.
6. இவர்கள் மத்தியஅரசின் சர்வாதிகாரப் போக்கை கட்டுப்படுத்துபவர்களாக உள்ளனர்.
7. பாராளுமன்ற மக்களாட்சியின் வெற்றிகரமான செயல்பாட்டிற்கு இக்கட்சிகள் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளனர்.
8. முதலமைச்சரைநியமித்தல் மற்றும் பதவிநீக்கம் செய்தல், அரசாணைகளை வெளியிடுதல் மற்றும் குடியரசுத் தலைவரின் பரிசீலனையில் மசோதாக்களை ஒதுக்கீடுசெய்தல் ஆகியவற்றில் ஆளுநர்களின் பாரபட்சமானபோக்கை அம்பலப்படுத்துவதில் வெற்றிபெற்றுள்ளனர்.
9. கூட்டணிஅரசியல் சகாப்தம் தொடங்கியபிறகு, தேசிய அரசியலில் பிராந்தியக் கட்சிகள் முக்கியப் பங்குவகிக்கின்றன.

பிராந்தியக் கட்சிகளின் செயலிழப்புகள்:

1. தேசியநலனை விட பிராந்தியநலன்களுக்கே அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. தேசியப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் அவர்களின் குறுகிய அணுகுமுறையின் தாக்கங்களையும் விளைவுகளையும் இக்கட்சிகள் கண்டுகொள்வதில்லை.
2. தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்குதடையாக இருக்கும் பிராந்தியவாதம், சாதிவாதம், மொழிவாதம், வகுப்புவாதம் மற்றும் பழங்குடிவாதம் ஆகியவற்றை இக்கட்சிகள் ஊக்குவிக்கின்றன.
3. மாநிலங்களுக்கு இடையேயான நீர் தகராறுகள், மாநிலங்களுக்கு இடையேயான எல்லைதகராறுகள் மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையேயான பிறபிரச்சனைகள் தீர்க்கப்படாததற்கு இக்கட்சிகளே முக்கியக் காரணமாக இருக்கிறார்கள்.
4. இவர்கள் தங்களின் சுயநலத்திற்காக, ஊழல், உறவினர்களுக்கு முன்னுரிமையளித்தல், ஆதரவாளர்களுக்கு சாதகமாக செயல்படுதல் மற்றும் அதிகாரத்தை தவறாகப் பயன்படுத்தல் போன்றவற்றில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.
5. இவர்கள் தங்கள் தேர்தல் தளத்தை விரிவுபடுத்தவும் வலுப்படுத்தவும், ஜனரஞ்சகதிட்டங்கள் மற்றும் நடவடிக்கைகளில் அதிகவனம் செலுத்துகிறார்கள்.

6. மத்தியில் ஆளும் கூட்டணி அரசு முடிவெடுப்பதிலும், கொள்கைவகுப்பதிலும் பிராந்தியக் காரணியை இவர்கள் உட்புகுத்துகிறார்கள். தங்கள் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற மத்திய தலைமையை வற்புறுத்துகின்றனர்.

தேர்தல் சட்டங்கள்

1. மக்களவை, சட்டப் பேரவை மற்றும் சட்டமேலவையில் இட ஒதுக்கீடு.
2. பாராளுமன்றம், சட்டமன்றம் மற்றும் சட்டமேலவைத் தொகுதிகளின் எல்லைநிர்ணயம்.
3. தலைமை தேர்தல் அதிகாரிகள், மாவட்டதேர்தல் அதிகாரிகள், தேர்தல் பதிவுஅலுவலர்கள் போன்றதேர்தல் அதிகாரிகள்.
4. பாராளுமன்ற, சட்டமன்றமற்றும் சட்டமேலவைத் தொகுதிகளுக்கான வாக்காளர் பட்டியல்.
5. யூனியன் பிரதேசங்களின் பிரதிநிதிகளால் நிரப்பப்படும் மாநில கவுன்சில் இடங்களைநிரப்பும் முறை.
6. மாநிலசட்ட மேலவைகளுக்கான தேர்தல் நோக்கங்களுக்காக உள்ளாட்சி அமைப்புகள்.
7. சிவில் நீதிமன்றங்களின் அதிகார வரம்பைதடுக்கிறது.

பாராளுமன்றம் மற்றும் ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் சட்டமன்றம் அல்லதுமற்ற அவைகளுக்கு உண்மையான தேர்தல்களை நடத்துவதற்கான விதிகள், இந்த அவைகளின் உறுப்பினர்களுக்கான தகுதிகள் மற்றும் தகுதியின்மைகள், ஊழல் நடைமுறைகள் மற்றும் பிறதேர்தல் குற்றங்கள் மற்றும் தேர்தல் முடிவு சச்சரவுகள் அனைத்தும் அடுத்தடுத்த நடவடிக்கைகளில் முடிவுசெய்யப்பட்டன. இந்தவிதிகளை வழங்குவதற்காக, மக்கள் பிரதிநிதித்துவச் சட்டம், 1951 இயற்றப்பட்டது.

இந்தச் சட்டம் பின்வரும் தேர்தல் தொடர்பானவிதிகளைக் கொண்டுள்ளது:

1. பாராளுமன்றம் மற்றும் மாநிலசட்டமன்றஉறுப்பினர்களுக்கானதகுதிகள் மற்றும் தகுதியின்மை.
2. பொதுத் தேர்தல் அறிவிப்பு
3. தேர்தல்களைநடத்துவதற்கானநிர்வாகஅமைப்பு
4. அரசியல் கட்சிகளின் பதிவு
5. தேர்தல் நடத்துதல்
6. அங்கீகரிக்கப்பட்டஅரசியல் கட்சிகளின் வேட்பாளர்களுக்குகுறிப்பிட்டபொருட்களை இலவசமாகவழங்குதல்

தேர்தல் நடத்துவதில் பின்வரும் விஷயங்களைஉள்ளடக்கியுள்ளது:

1. வேட்பாளர் நியமனம்
2. வேட்பாளர்கள் மற்றும் அவர்களின் முகவர்கள்
3. தேர்தல் பொதுநடைமுறைகள்
4. வாக்குச் சாவடி
5. வாக்குஎண்ணுதல்
6. பலதேர்தல்கள்
7. தேர்தல் முடிவுகள் மற்றும் வேட்புமனுவுளியீடு
8. சொத்துக்கள் மற்றும் பொறுப்புகள் பற்றியஅறிவிப்பு
9. தேர்தல் செலவுகள்

எல்லை நிர்ணயசட்டம், 2002

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 82 மற்றும் 170 வது பிரிவுகள், 2001 ஆம் ஆண்டுமக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு மாநிலத்தையும் பிராந்தியத் தொகுதிகளாக (பாராளுமன்றத் தொகுதிகள் மற்றும் சட்டமன்றத் தொகுதிகள்) மறுசீரமைப்பதற்கும் பிரிப்பதற்கும் வழிவகுக்கின்றன.

1971 ஆம் ஆண்டுமக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையில் தற்போது நாடாளுமன்றமற்றும் சட்டமன்றத் தொகுதிகளின் எல்லை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

2002 ஆம் ஆண்டுமக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையில் எல்லை நிர்ணய ஆணையத்தை அமைப்பதற்காக எல்லை நிர்ணயச் சட்டம், 2002 இயற்றப்பட்டது, இதனால் தேர்தல் தொகுதிகளின் அளவுகளில் மேற்கூறிய மாற்றங்கள் செய்யப்படும். மேலும் முன்மொழியப்பட்ட இந்த எல்லை நிர்ணய ஆணையமானது 1971 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையில் மொத்த இடங்களின் எண்ணிக்கையை பாதிக்காமல், 2001 ஆம் ஆண்டுமக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையில் பட்டியல் சாதியினர் மற்றும் பழங்குடியினருக்கான இடங்களின் எண்ணிக்கையை மறு நிர்ணயம் செய்யும்.

அந்தச் சட்டத்தில், புதிய எல்லை நிர்ணய ஆணையத்துக்கு நாடாளுமன்றம் மற்றும் சட்டமன்றத் தொகுதிகளின் எல்லை நிர்ணயம் செய்யும் பணி வழங்கப்பட்டது. அதில் எல்லை நிர்ணய ஆணையமானது ஜூலை 31, 2008 ற்குள் இந்தப் பணியை முடிக்க முயற்சிக்கும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

தேர்தல் அமைப்பு

1. இந்திய தேர்தல் ஆணைம்
2. தலைமை தேர்தல் அதிகாரி
3. மாவட்ட தேர்தல் அதிகாரி
4. தேர்தல் நடத்தும் அதிகாரி
5. வாக்காளர் பதிவு அலுவலர்
6. வாக்குச் சாவடி தலைமை அலுவலர்
7. தேர்தல் பார்வையாளர்கள்
 - i. பொதுப் பார்வையாளர்கள்
 - ii. தேர்தல் செலவினைப் பார்வையாளர்கள்
 - iii. காவல்த்துறை பார்வையாளர்கள்
 - iv. விழிப்புணர்வு பார்வையாளர்கள்
 - v. நுண்ணிய பார்வையாளர்கள்
 - vi. துணை தேர்தல் செலவினைப் பார்வையாளர்கள்